

РЕШЕНИЕ

№ 7093

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влатова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10376** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Ситнилка, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 17.09.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 7878/2012 г., Софийският районен съд, НК, 112-ти състав е отменил наказателно постановление № 0037/24.01.2012 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на основание чл. 325, ал. 1 във връзка с чл. 336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ на „Б. Т. К.” АД, е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв. за допуснато нарушение по т. 2.9.1, пр. 1 от Разрешение № 1577/25.09.2009 г. във връзка с чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление.

В законния срок против решението е постъпила касационна жалба от административно наказващия орган. В жалбата са изложени доводи за неправилност на решението на районния съд - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Обосновават се съображения за неправилност на извода на районния съд за приложимост на нормата на чл. 355 във връзка с чл. 134, ал. 1 от ЗЕС. Моли съда да постанови решение, с което да се произнесе по съществува на правния спор, като

отмени решението на Софийския районен съд и потвърди наказателното постановление, издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията.

Ответникът [фирма] не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 7878/2012 г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото доказателства, Софийският районен съд е приел за установено от фактическа страна следното: на 11.03.2011 г. в Б. център на [фирма] Н. Щ. е подал заявление за преносимост на личния му фиксиран номер 02/8438632. На 14.03.2011 г. [фирма] е уведомила приемащия доставчик, че отказва преносимост на заявения номер, тъй като номерът не съществува или не е на този абонат. Като се е позовал на т. 2.9.1 пр. 1 от Разрешение № 1577/25.09.2009 г. във връзка с чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации, административно наказващия орган е приел, че в случая не са били налице основанията за отказ по чл. 43, ал. 1 от Функционалните спецификации. За така констатираното нарушение е съставен АУАН № С-441/27.07.2011 г. за това, че с неизпълнение на задължението си по чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации, [фирма] не е осигурило възможност на Н. Щ. да запази фиксирания си телефонен номер при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга, с което е нарушил т. 2.9.1 от Разрешението. Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което на основание чл. 325, ал.1 във връзка с чл. 336 от ЗЕС на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 60 000 лева.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е извел правни изводи за неправилно ангажиране на имуществената отговорност на търговското дружество на основание чл. 325, ал. 1 от ЗЕС във връзка с т. 2.9.1 от Разрешението във връзка с чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации. Обосновал е изводи за прилагане на нормата на чл. 335 във връзка с чл. 134 от ЗЕС.

Въз основа на установената в хода на производството пред Софийския районен съд фактическа обстановка, настоящият касационен състав намира за неправилни изведените от въззивния съд правни изводи.

Административното наказание е наложено на основание чл. 325, ал.1 от ЗЕС за нарушение на т. 2.9.1 от Разрешение № 1577/25.09.2009 г. във връзка с чл. 44, ал.1 от Функционалните спецификации.

Разпоредбата на т. 2.9.1 от Разрешението задължава предприятието да осигурява възможност на своите абонати да запазват географски номер при промяна на доставчика на телефонна услуга. В случай, че не са налице основанията за отказ по чл. 43, ал. 1 от Функционалните спецификации, съгласно чл. 44, ал. 1 от Функционалните спецификации доставчиците са длъжни да осъществят процеса по пренасяне. В настоящия случай, по делото е безспорно установено, че [фирма] не е изпълнил това си задължение, тъй като въпреки липсата на основания за отказ, същият не е осигурил

възможност на Н. Щ. да запази географския си телефонен номер при промяна на доставчика на телефонната услуга, с което от обективна страна е осъществил състава на административно нарушение по чл. 325, ал. 1 от ЗЕС.

В тази връзка касационната инстанция намира за неправилни изводите на Софийския районен съд за приложимост на нормата на чл. 335 във връзка с чл. 134 от ЗЕС.

Съгласно разпоредбата на чл. 134 ал. 1 т. 1 от ЗЕС предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги, осигуряват възможност на своите абонати да запазят географския номер при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса си в рамките на един географски национален код за направление. Разпоредбата е с императивен характер и същата е възпроизведена в т.2.9.1 от разрешението, както е установил районният съд. Отношенията, които възникват между даряващия и приемащия доставчик в случаите на неизплатени задължения на абоната на фиксираната телефонна услуга, са подробно разписани от КРС във Функционалните спецификации.

Както вече бе изтъкнато, деянието в настоящия случай е безспорно установено и с него се нарушава както чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗЕС, така и т. 2.9.1 от Разрешението.

Разпоредба на чл. 325 ал. 1 от ЗЕС установява състав на нарушение, относим към неизпълнението на задължение, произтичащо от издадено при действието на ЗЕС разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, като за това се налага санкция в размер от 10 000 до 100 000 лева. Законодателят цели да дисциплинира доставчиците на телефонни услуги към спазване на индивидуалните им разрешения и към зачитане волята на регулаторния орган. Повтарянето на императивни законови разпоредби в текста на разрешението е по преценка на регулаторния орган и е още едно доказателство за значимостта на обществените отношения, които се засягат.

Разпоредбата на чл. 335 от ЗЕС установява състав на нарушения на този закон, за които не се предвижда друго наказание, поради което в разглеждания случай същата е неприложима. Изводът на районния съд, че наказанието следва да се определи по чл.335 от ЗЕС е незаконосъобразен. В случая, разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН е спазена като конкретно е посочена законовата разпоредба на чл. 325, ал. 1 от ЗЕС, която е нарушена.

Районният съд е постановил неправилно съдебно решение като е отменил наказателното постановление в противоречие със закона - основание за отмяна на съдебното решение съгласно чл. 348, ал. 1 от НПК, приложим във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН.

С оглед на изложеното и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, Осми касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 17.09.2012 г., постановено по н.а.х.д. 7878/2012 г. по описа на Софийския районен съд.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 0037/24.01.2012 г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.